

הדרשה, ויהי כאשר פתח את הדלת שמע איך שהרה"ק אומר: "און דער רשע טוט נאך אלץ נישט קיין תשובה, ויהי כשמוע זאת, נבהל כל כך עד שנפל ארצה מתוך חלשות. (גדולת יהושע ח"ב) מרגלא בפומיה דרבינו: תורה אפשר להשמיע בתנאי שע"י אמירת התורה משפיעים בשמים למעלה או על הארץ מתחת. (מפי רבי מענדלי אבד"ק מעליץ נמסר ע"י רבי יושע ליפשיץ ב"ב).

שמעתי מב"ד הרה"צ רבי נתום אפרים הלברשטאם הי"ד בהרה"ק רבי לייביש מטארנא ז"ל, ששמע מאיש מהימן שהיה בצוותא עם ק"ז משינאווא בסטרי, ובקשוהו שיאמר "תורה" וסירב, עד שהרבו עליו דברים ובקשוהו במפגיע, אמר להביא לו חומש, הביאו והוא התחיל לדפדף אנה ואנה בהחומש, עד שסוף סוף אמר: תורת ה' תמימה, ולא קשה לי עליה מידי, ואין מה לומר... הנוכחים שם לא הסתפקו בזה, והפצירוהו שוב שיאמר תורה, אז השיב להם בזה"ל: תורתי כבר נמצאת בעולם, ולומדים אותה, אכן בגלגול זה לא ירדתי לעהו"ז לומר תורה, כעת יש לנשמתי תפקידים אחרים לתקן. (מכתבי האדמו"ר מצעשינוב זצ"ל)

מרן ז"ל משינאווא רגיל היה לשוחח שיחות קדושות באמצע שלחנו הטהור. ומהראוי להעתיק שיחה נאה כפי שמוסרו הגה"צ בעל מנחת אלעזר ממונקאטש זצ"ל (מובא בסדר שנה אחרונה) ואלו תוכן דבריו:

זכיתי להיות עם אאמו"ר זי"ע בשבת פרשת וירא אצל הגה"ק אדמו"ר משינאווא זי"ע ודרכינו היה לנסוע בכל שנה ושנה על שתי שבתות או נח ולך לך או לך לך עם וירא או וירא וחיי שרה. ופ"א בפ' וירא ראינו ענין פלא ששאל הרב לאחד מאנ"ש וחסידיו (שהיה אז משובתי שבת אצלו ושאלו) בזה"ל, תאמר לי מי הוא הבעל תוקע במקומכם בק"ק וכו' ואחר שהשיב הנ"ל על שאלת רבו חזר הרב ושאל עוד לא' מהמסובין על שלחנו "האם אצליכם יש בעל תוקע הגון? ומי הוא זה? ואחר תשובת השני החזיר הרב פניו אל אאמו"ר ושאלו בזה"ל האם ראה מע"כ השופרות של הפרענקין [כנודע שהמה עושים השופרות באופן אחרת קצת מתמונת השופרות שאצלינו כי המה מטין השופרות שנים או שלשה פעמים ליפותן וכעת יש אחד תח"י הנשלח מא"י ואז לא היה מהם בנמצא כ"כ] וכן ערך שיח עוד הרבה ממעלות שופרות הנ"ל. וכל זאת היה לפלא בעיני שומעיהם כי עוד שהות י"א חדשים לר"ה ומה זה שייך לכאן לעורר מעין תקיעת שופר ומהשופרות בעצם.

אבל חסדי ה' אזכיר כי הבינותי תומ"י וכן אמרתי לפני אאמו"ר בענין זה כי מה גדלו ועמקו מחשבותיו ועניניו של הרב בענין הנ"ל, ומובן שפיר עפי"ד הקדושת לוי. בפ' הגמ' ברכות שהקורא (ק"ש של שחרית) מכאן ואילך (אחר זמנו) לא הפסיד (ויהיה נחשב עכ"פ) כקורא בתורה. ולכאורה האיך יהיה קס"ד שלא יחשב אפילו כקורא בתורה ומה משמענו בזה. אבל הענין דאנו רואין כ"פ שהזמן מעורר הקריאה למשל כי בחג השבועות קורין בפ' יתרו ובחג המצות בפ' בא ובשלת. ובאמת הלא לפי סדר הפרשיות אנו עומדין רחוק מזה הרבה, אלא זהו ענין הזמן מעורר להקריאה היינו שזמני של היו"ט מעורר לקריאה שבפרשת יתרו וכיוצא. וכן הקריאה מעורר הזמן, שבימות החורף קורין בפ' יתרו שיש בו קבלת התורה וכן קורין פ' בא ופ' בשלח מעניני חג הפסח, ואז מעוררין קצת להזמנים שנזכרים בפרשה [ולכן נקרא פרשת בשלח "שבת שירה" כי הקריאה מעורר אז להזמן שביעי של פסח שאמרו ישראל שירה וכן כיוצא בזה].

דברי הליכות והלכות יחזקאל תכא

וזה כוונת חז"ל במאמרם הקורא מכאן ואילך לא הפסיד (לגמרי זמן ק"ש של שחרית ועוד יוכל לעורר הזמן במקצת) כקורא בתורה (היינו כמו שהקריאה בתורה בשבת בשלח מעורר לחג שביעי של פסח שאמרו שירה וכנ"ל וכן כיוצא בהן כן יוכל עוד לעורר קצת הזמן של ק"ש ע"י קריאתו שלאח"ז עכתר"ה [של הקדושת לוי].

ועפ"י שפיר יובן מה שערך שיח בקודש רבינו משינאווא ז"ע מעניני ר"ה והשופרות, אז בליל שבת קודש וירא מטעם שבזה הפרשה מבואר הקריאה של שני ימים טובים של ר"ה (וה' פקד את שרה, וגם פ' העקידה) ע"כ שייכות גדולה יש לה לר"ה כי הקריאה מעוררת את הזמן של תקיעת שופר. והגם שרוב העולם לא הבינו ולא השיגו ולא נתנו אוזן קשבת לאשר דיבר בקדשו וכן בכל פעם ובכל ענין, וכל השיחות וכיוצא בהן תלוי רק במלתא דפשיטא ולא העלו על דעתם להבין ולהעמיק בעיני השכל כי כל דבריו ושיחותיו היו עמוק עמוק מי ימצאנה ענינים גבוהים ונוראים.

מרן ז"ל משינאווא סיפר פ"א הייתי אצל רבי פלוני ושמעתי איך הוא אומר תורה, לא היה ביכולתי לישב אצל שולחנו עד גמירא והכרחתי לעזוב את מקומי ולצאת משם, יען כל תיבה שהוציא מפיו היתה אצלי מרה כלענה, והכל משום שאותו רבי עדיין לא היה בשלימות כמו שצריך.

כ"ק אאמור"ר הגה"צ מוהרא"ל מטאמאשוב ז"ל סיפר בשם כ"ק אא"ז הגה"ק מציעשינוב ז"ל ששמע מפ"ק אביו מרן משינאווא ז"ל הסיפור הבא: אברך אחד נלכד ברשת החיצונים ר"ל וביקש להיחלץ מהם ולא הניחו טרפם מידיהם, והזכיר הרבה זכויות שיש לו אך לא פעל אצלם מאומה, עד שלבסוף אמר אליהם: דעו, אני מהנוסעים אל צדיק פלוני, וישאלו לדעת אם רבו נוהג לומר תורה ברבים, והשיב דאומר, ויאמרו: אנתנו נחפש ונעיין בגנזים שלנו ועי"ז נדע אם הוא צדיק באמת, שכל מי שהוא צדיק אמיתי כשאומר תורה אין תורתו נמצאת ברשותנו, אך מי שאינו ראוי לכך ואומר תורה הרי כל תורתו כתובה ושמורה עמנו, כיון שבדקו ולא מצאו תורתו כתובה בגנזיהם מיד פטרוהו לשלום. (וראה בכתבי הרר"י שו"ב מכריסק ז"ל מביא סיפור זה באריכות שקרה אצל חסיד של הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן (הראשון או רבי מאיר אחר שהיה בזמן הבעש"ט) ובס' סיפורי צדיקים מביא שהצ"צ מליובאוויטש סיפר עובדא זו על תלמיד של הרה"ק הר"מ מוויטעפסק ז"ל). וראה במקור חיים אות רפ"ט. (לעטר פתורא)

כח השפעת אמירת תהילים

בעידן רעוא דרעוין סיפר כ"ק מרן מצאנו קלויזנבורג זצ"ל וזל"ק:

ועובדא ידענא מדו"ז הגה"ק משינאווא ז"ע שבעת היותו בלבוב באסיפה של מתזיקי הדת ביקר שם אצל מחותנו הגה"ק מוהר"י מבעלזא ז"ע, ופנה אליו הרה"ק בשאלה: מחותן מה עושים עם העולם שמתדרדר והולך, נענה לו דוזה"ק: מחותן, כבודו יישב בביתו ויאמר מזמור תהלים ואני אשב בביתי ואומר מזמור תהלים ונבקש מהשי"ת שיעזור והעולם יתוקן, עכד"ק — ודברי קדשו הם תורה שלימה והרבה יש ללמוד מהם. עוד היה מעשה פעם במוצאי חג השבועות שנסע אליו אחיו הוא זקה"ק מגארליץ ז"ע והתייחד עמו בחדרו והדלת סגרו בעדם, וזקה"ק הרבה לדבר על לבו שיואיל לנסוע עמו לאמעריקא ולעשות שם למען תיקון הדת במקוואת ושוחטים וכו', ודו"ז סירב בכל תוקף, וזקה"ק אמר שלכדו הוא לא רוצה